

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010619
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720010619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. augusta 2021 v trestnej veci obžalovaného Q. K. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.05.2021, sp.zn. 2T/65/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Q. K., nar. XX.XX.XXXX v F., t.č. F., A. S. XXX/XX u D. S.

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Q. K. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že asi od 04:00 hod. dňa XX.X.XXXX počas toho ako si vykonával trest domáceho väzenia v byte u svojej priateľky D. S., nar. XX.X.XXXX na adrese F., A. S. XXX/XX ju fyzicky napadol a to tak, že ju dva krát udrel po hlave s otvorenou dlaňou a to po tom ako mu oznámila, že bude kontaktovať mediačnú úradníčku za účelom zrušenia jeho trestu domáceho väzenia v jej byte a následne dňa XX.XX.XXXX sa jej v priebehu dňa v jej byte v mieste výkonu jeho trestu domáceho väzenia v presne nezistených časoch viac krát vyhrážal, že keď sa vráti z väzenia, že ju zabije a pri vyhrážkach ju aj jeden krát udrel po hlave otvorenou dlaňou po čom spadla na zem, čím týmto konaním vzbudil u svojej priateľky D. S., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F., M. XXX/X, F., A. S. XXX/XX dôvodnú obavu, pričom jej fyzickým napadnutím nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Za to mu bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere XXX hodín. Podľa § 55 ods.1 Tr. zák. bol trest povinnej práce odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu. Podľa § 51 ods.3 písm. b) Tr. zák. mu bolo uložené na dobu výkonu trestu povinnej práce aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou. Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.06.2021. Najprv poukázal na výrokovú časť rozsudku, s ktorou sa stotožnil, pokiaľ ide o výrok o vine, ako aj výrok o uložení ochranného liečenia.

Za neprimeraný však považoval trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, pretože obžalovanému mal byť uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 až 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uloženie alternatívneho druhu trestu bolo mierne vzhľadom na závažnosť skutku, ako aj predchádzajúci život obžalovaného.

Z odpisu registra trestov totiž vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdom trestaný od roku 2012 s tým, že v dvoch prípadoch išlo aj o trestné činy násilnej povahy, konkrétne trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. Obžalovanému boli opakovane ukladané podmienečné tresty odňatia slobody, ale v jednom prípade mu bol ukladaný aj nepodmienečný trest odňatia slobody. V posledných dvoch prípadoch mu museli byť podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ako aj časť trestu domáceho väzenia (z 8-ich mesiacov na TOS 5 mesiacov a 26 dní), premenené na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z tohto vyplýva, že uvedené tresty, vrátane trestu alternatívneho, nespĺnili u obžalovaného účel trestu, keďže tomuto nezabránili v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Okrem toho sa obžalovaný vyjadril, že voľné dni má iba cez víkendy, čo tiež spôsobovalo určitú nevhodnosť tohto druhu trestu, pretože odsúdený je povinný takýto druh trestu vykonávať osobne vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Prihliadajúc na uvedené možno konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia nespojené s odňatím slobody vo výkone trestu nemali žiadny pozitívny vplyv na správanie sa obžalovaného a ani dostatočne nechránili spoločnosť pred jeho protiprávnym konaním, súčasne by takýto trest povinnej práce nepôsobil odradzujúco vo vzťahu k páchaniu protiprávných konaní inými osobami.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám, tak ako je vyššie uvedené, prípadne mu vec vrátil na opätovné rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomne podanom odvolaní. V konečnom dôsledku navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd následne rozhodol o vrátení veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo obžalovanému uložil sám nepodmienečný trest odňatia slobody v požadovanej výmere.

W. D. S. uviedla, že v súčasnosti býva a žije s obžalovaným, ktorý sa po podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody polepšil a zamestnal sa, hoci neskôr bol z práce prepustený, ale z iných dôvodov ako na jeho strane. Lutovala, že podala na neho trestné oznámenie v tejto veci, mala to riešiť iným spôsobom.

Obžalovaný pre prípad, že by mu bol uložený trest zmenený, žiadal uložiť iný, alternatívny druh trestu s tým, aby mu nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V konečnom dôsledku však navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k tomuto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Právoplatným sa stal aj výrok o uložení ochranného opatrenia, keďže ho nenapadla odvolaním žiadna z oprávnených procesných strán.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že trest povinnej práce, čo aj v najvyššej možnej výmere 300 hodín, uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom bol neprimerane mierny, pokiaľ ide o druh uloženého trestu. Z tohto dôvodu na základe odvolania okresného prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o

treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom, a to tak ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného bola správne zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 ods. písm. l) Tr. zák., t.j., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, naproti tomu bola zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený, teda ich pomer bol 1:1, preto nedošlo k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Odvolací súd, okrem pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, zároveň podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcej a príťažujúcej okolnosti, ktoré pomerne významne vyznievali v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

Okrem toho zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto postoj obžalovaného možno výrazným spôsobom hodnotiť v jeho prospech, pričom krajský súd však priamo vo výroku o treste neaplikoval uvedené zákonné ustanovenie, keďže mu trest odňatia slobody mimoriadne neznižoval.

Odvolací súd taktiež dospel k záveru, prihliadajúc aj na typovú závažnosť trestného činu premietnutú do trestnej sadzby, ale predovšetkým na osobu obžalovaného, ktorý má za sebou relatívne bohatú kriminálnu minulosť, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného bolo potrebné pôsobiť uložením najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody, preto mu uložil takýto druh trestu v prvej štvrtine trestnej sadzby vo výmere 1 rok.

Možno súhlasiť s odvolateľom, že v neprospech obžalovaného, okrem vyššie uvedených skutočností, vyznievajú aj ďalšie skutočnosti, na ktoré poukázal v odôvodnení podaného odvolania. Na druhej strane však nemožno opomenúť, že na obžalovaného sa hľadí v prvých troch prípadoch, akoby odsúdený nebol, keďže došlo k zahladeniu týchto odsúdení, pričom doposiaľ bol vždy uznaný za vinného len za prečiny a nie za závažnejšie druhy trestných činov. Navyiac obžalovaný po tom, čo si vykonal premenený zvyšok trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a 26 dní, ako aj časť z trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov (z posledných dvoch odsúdení), bol podmiennečne prepustený dňa 25.03.2021. Zároveň mu bola určená skúšobná doba vo výmere 30 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu, ako aj povinnosti podľa ust. § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. j) Tr. zák. Obžalovaný súdený prečin spáchal dňa 27.05.2020, teda až po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo výmere 2 roky, ktorá mu uplynula dňom 12.04.2020. Okrem toho, že obžalovaný prejavil kritický postoj k svojej trestnej činnosti, o jeho určitej náprave a snahe viesť riadny život, svedčili vyjadrenia poškodenej D. S., ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti aj v súčasnosti. O tom, že obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody z posledných dvoch odsúdení preukázal svojím správaním polepšenie, svedčí to, že bol z výkonu týchto trestov odňatia slobody podmiennečne prepustený. Za takejto celkovej situácie, po komplexnom vyhodnotení všetkých relevantných skutočností a okolností, by bolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pre obžalovaného neprimerane prísne a odvolací súd mu dal ešte priestor, aby skutočne preukázal, že chce viesť riadny život, a to svojím správaním počas dlhšej skúšobnej doby, ktorú mu určil na 3 roky, keď mal za to, že boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nepovažoval na dosiahnutie účelu trestu v danom prípade za nevyhnutné. Napokon, ak by na nápravu obžalovaného nepostačovala eventuálne hrozba výkonom uloženého trestu odňatia slobody a nevedol by riadny život v skúšobnej dobe, môže mu byť nariadený výkon tohto trestu odňatia slobody. Uložený trest odňatia slobody v uvedenej výmere, ktorého výkon bol obžalovanému podmiennečne odložený na dlhšiu skúšobnú dobu, obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky

generálnej a individuálnej prevencie, pričom postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., a zároveň zodpovedá aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov. Okrem toho na obžalovaného bude spolupôsobiť aj uložené ochranné protitoxikomanické ambulantné liečenie, ktoré taktiež zabezpečí ochranu spoločnosti.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.